

بیست و هشتمین کنفرانس اپتیک و
فوتونیک ایران و چهاردهمین کنفرانس
مهندسی و فناوری فوتونیک ایران،
دانشگاه شهید چمران اهواز،
خوزستان، ایران.
۱۴۰۰-۱۲ بهمن

بررسی اثر تغییر ضخامت لایه‌ی فعال بر مشخصه‌های عملکردی سلول‌های خورشیدی آلی P3HT:PCBM

زینب شکرالله‌ی^۱، مینا پیرعلائی^۲ و اصغر عسگری^{۱و۲}

۱. دانشکده فیزیک- دانشگاه تبریز

۲. گروه پژوهشی ادوات فوتونیکی- پژوهشکده فیزیک کاربردی و ستاره شناسی- دانشگاه تبریز

zeinab.shokrollahi95@gmail.com

چکیده- امروزه سلول‌های خورشیدی آلی به دلیل فناوری ساخت ارزان و ساختارهای متنوع آنها و همچنین بهره‌ی تبدیل توان بالا مورد توجه بیشتری قرار گرفته‌اند. در این مقاله، مشخصه‌های عملکردی یک سلول خورشیدی آلی ناممگن توده ای با لایه‌ی فعال از جنس P3HT:PCBM به ازای ضخامت‌های مختلف لایه‌ی فعال، بررسی شده است که برای شبیه سازی آن از نرم افزار اسکپس استفاده شده است. تاثیرات ناشی از افزایش و کاهش ضخامت را بر تمام مشخصه‌های عملکردی سلول خورشیدی شامل: جریان اتصال کوتاه، ولتاژدار باز، فاکتور پرشدگی و بهره‌ی تبدیل توان بررسی کرده‌ایم. نتایج نشان می‌دهد که با افزایش ضخامت تا یک مقدار معین، افزایش بهره ملاحظه می‌شود ولی از یک مقدار معین به بعد، به دلیل اتفاقات ناشی از بازترکیب در داخل لایه‌ها و همچنین سطوح مریوط به آن، کاهش بازدهی، اتفاق می‌افتد.

کلید واژه- سلول خورشیدی آلی، فرآیند‌های بازترکیب، شبیه سازی اسکپس، بهره‌ی تبدیل توان.

The role of active layer thickness on performance parameters of P3HT: PCBM organic solar cell

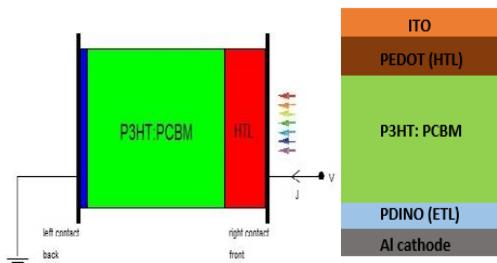
Zeinab Shokrollahi¹, Mina Piralaee², and Asghar Asgari^{1,2}

1. Faculty of Physics- University of Tabriz.
2. Photonic Devices Research Group, Research Institute for Applied Physics and Astronomy, University of Tabriz.

Abstract- Recently, organic solar cells have attracted wide attention due to their low-cost manufacturing technology and varied structures, as well as their high power conversion efficiency. In this paper, the characteristic performance parameters of a bulk heterogeneous organic solar cell with active layer of P3HT: PCBM with different thicknesses of the active layer is investigated. Simulations are done using the 1-dimensional Scaps simulation software. We have investigated the effects of altering the thickness of active layer, on performance parameters of the solar cell, including: short-circuit current, open circuit voltage, fill factor and power conversion efficiency. The results show that with increasing the thickness up to a certain value, an increase in efficiency is observed, but at higher thicknesses, due to losses mechanisms such as recombination within the layers and boundaries, a decrease in efficiency occurs. The results of this simulation are also has been compared with the results of similar experimental papers.

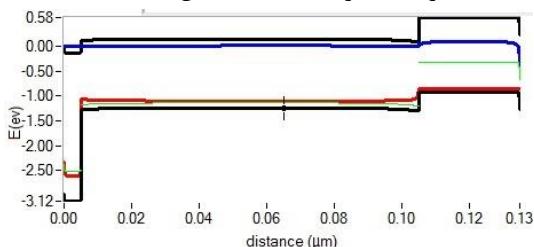
Keywords: organic solar cell, recombination processes, Scaps simulation, power conversion efficiency.

مقدمه

شکل ۱. ساختارشماتیک سلول خورشیدی آلی ناهمگن توده ای مورد مطالعه.

همانطور که در شکل ۱ مشخص است ساختار سلول خورشیدی مورد مطالعه از سه لایه‌ی اصلی شامل: لایه‌ی های انتقال دهنده کترون (پریلن دی‌ایمید عامل دار با آمینو نیتروژن-اکسید) PDINO و حفره (پلی (۳،۴-اتیلن دی‌اکسی‌تیوفن) پلی‌استیرن سولفونات) PEDOT:PSS و لایه مخلوط پیوند توده ای P3HT:PCBM ساخته شده است که توسط دو کتروود آند (ITO) و کاتد (Al) با تابع کارهای به ترتیب ۴,۵ و ۴,۱ کتروون ولت ساندیویج شده است [۴ و ۵]. شکل ۲ شماتیکی از ترازهای باندی لایه‌ها را با مقدار گاف باندی نشان میدهد.

شکل ۲. نمودار ساختار باندی لایه‌های مختلف سلول خورشیدی آلی مورد مطالعه.

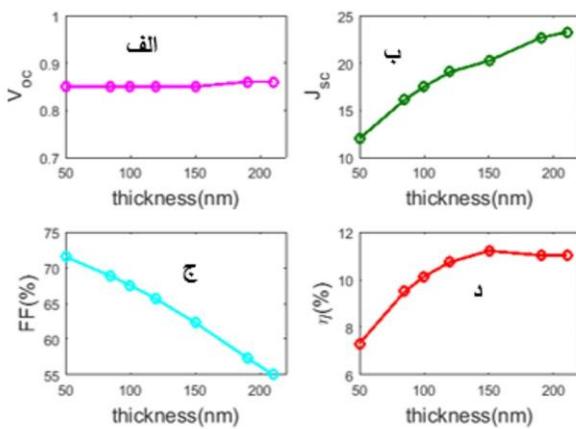
با توجه به نمودار شکل ۲، ملاحظه می‌شود که در نمودار ترازهای باندی، پتانسیل داخلی در مناطق ذاتی (به عنوان مثال لایه فعال) در جهتی ایجاد می‌شود، که کتروون‌ها می‌توانند به سمت لایه انتقال کترون و حفره‌ها به سمت لایه انتقال حفره منتقل شوند. جدول ۱ تمامی پارامترهای مورد استفاده مربوط به لایه‌های مورد استفاده در این شبیه‌سازی را ارائه می‌دهد.

فناوری فتوولتائیک می‌تواند در حوزه‌ی وسیعی از کاربردها در مکان‌های جغرافیایی و شرایط آب و هوایی مختلف به تامین انرژی کمک کند. سلول‌های خورشیدی براساس نوع ساختار و مواد بکاربرده شده به دو گروه اصلی معدنی و آلی و یا ترکیب این دو، تقسیم بندی می‌شوند. ترکیب مواد دهنده و پذیرنده در یک مخلوط آلی باعث افزایش محدوده میان سطحی دهنده: پذیرنده در سلول خورشیدی می‌شود که این امر باعث افزایش تفکیک بار و بازده جمع آوری حاملین می‌شود. با این وجود، توسعه‌ی عملکرد سلول خورشیدی آلی ناهمگن توده ای، به شدت به شرایط پردازش مانند نسبت مخلوط کردن، افزودنی حلal و بازپخت پس از تولید، وابسته است [۶ و ۷]. علاوه بر این، کنترل مورفولوژی پیوند ناهمگن توده ای و کاهش حجم تله‌های سطح/رابط برای بهبود مسیرهای ترابرد حامل به الکترودهای مربوطه و دستیابی به عملکرد بالا ضروری هستند [۸]. ضخامت لایه فعال، عامل مهمی در تغییر عملکرد سلول خورشیدی بشمار می‌آید. کاهش ضخامت لایه‌ی جاذب (فعال) باعث می‌شود که سطح اتصال پشتی به ناحیه‌ی تهی نزدیکتر شود. بنابراین الکترون‌ها برای جذب سطح اتصال پشتی می‌شوند و بدليل شرکت آنها در پدیده‌ی بازترکیب، میزان الکترون‌های تاثیرگذار بر روی بازده کم می‌شود و درنتیجه چگالی جریان اتصال کوتاه، ولتاژ مدارباز و ضریب پرشدگی کاهش می‌یابد. با افزایش ضخامت لایه فعال، تعداد فوتون‌های جذب شده افزایش می‌یابد در نتیجه تعداد حاملین بیشتری تولید شده و بازده کوانتومی افزایش می‌یابد. البته این نکته هم باید مدنظر باشد که بعد از ضخامت بهینه که بیشترین عملکرد را در اختیار ما می‌گذارد، بدليل افزایش مقاومت‌های موجود در سلول و افزایش تلفات ناشی از بازترکیب‌های موجود در رابط‌های لایه‌ها، عملکرد سلول شروع به کاهش می‌کند.

طراحی و مدل بندی ساختار

شکل ۱ ساختار سلول خورشیدی آلی ناهمگن توده ای مورد مطالعه را به دو صورت شماتیک و ساختار شبیه‌سازی شده با نرم افزار اسکپس، نشان میدهد.

ضخامت لایه‌ی فعال، جریان اتصال کوتاه به تدریج افزایش می‌یابد اما فاکتور پر شدگی به دلیل افزایش بازترکیب‌ها کاهش می‌باید که این امر منجر به افزایش بهره‌ی تبدیل تا یک مقدار مشخص و پس از آن کاهش بهره‌ی تبدیل می‌شود. تغییرات مشخصه‌های عملکردی در شکل ۴ بر حسب تغییرات ضخامت لایه‌ی فعال نشان داده شده است.

شکل ۴. تغییرات مشخصه‌های عملکردی ساختار مورد مطالعه بر حسب تغییرات ضخامت لایه‌ی فعال.

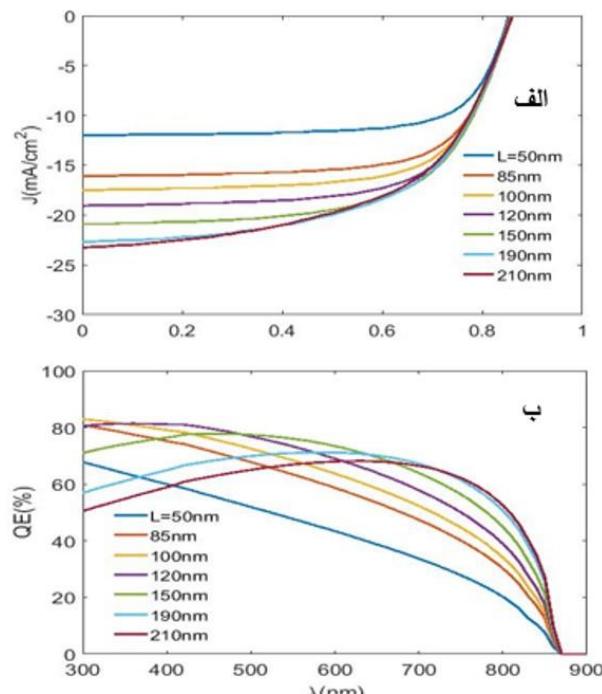
طبق نمودارهای شکل ۴.الف تا د، با افزایش ضخامت لایه‌ی فعال، جریان اتصال کوتاه افزایش می‌یابد. با افزایش ضخامت لایه‌ی فعال از ۵۰ نانومتر به ۲۱۰ نانومتر، جریان اتصال کوتاه تقریباً دو برابر شد و از 11.53 mA/cm^2 به 22.98 mA/cm^2 افزایش یافته است. مقدار ولتاژ‌مدار باز تقریباً ثابت بوده و فاکتور پرشدگی به دلیل افزایش بازترکیب‌ها در حال کاهش است. بهره‌ی تبدیل توان تا حدود ۱۵۰ نانومتر با افزایش ضخامت افزایش یافته و بعد از آن رو به کاهش است. جدول ۲ مقایسه‌ی نتایج شبیه‌سازی انجام شده در این مقاله را با نتایج تجربی مقالات مشابه نشان می‌دهد.

جدول ۱. پارامترهای مورد استفاده در شبیه‌سازی [۵]

پارامترها	PEDOT:PSS (HTL)	P3HT:PCBM	PDINO (ETL)
ضخامت (nm)	۳۰	۱۰۰	۵
$E_g(\text{ev})$	۱.۵	۱.۴	۲.۹۸
$\chi(\text{ev})$	۳.۴	۳.۴۹	۴.۱
ϵ_r	۳	۳.۶۵	۵
$\mu_n(\text{cm}^2/\text{V.S})$	$4.5 * 10^{-3}$	$1.5 * 10^{-4}$	$2 * 10^{-6}$
$\mu_p(\text{cm}^2/\text{V.S})$	$9.9 * 10^{-5}$	$1.77 * 10^{-4}$	$1 * 10^{-3}$
$N_A(\text{cm}^{-3})$	$1 * 10^{11}$	*	*
$N_D(\text{cm}^{-3})$	*	*	$2 * 10^{11}$
$N_C(\text{cm}^{-3})$	10^{12}	10^{12}	10^{12}
$N_V(\text{cm}^{-3})$	10^{12}	10^{12}	10^{12}
$N_t(\text{cm}^{-3})$	10^9	$5 * 10^{11}$	10^9

بحث و نتایج

شکل ۳.الف و ۳.ب به ترتیب نمودارهای جریان-ولتاژ و بهره‌ی کوانتومی ساختار مورد مطالعه را برای ضخامت‌های مختلف لایه‌ی فعال نشان میدهد.

شکل ۳.الف. نمودار جریان ولتاژ و ب. بهره‌ی کوانتومی ساختار مورد مطالعه به ازای ضخامت‌های مختلف لایه‌ی فعال.

با توجه به شکل ۳.الف و ب می‌توان ملاحظه کرد که با افزایش

fullerene solar cell blends." *Nature materials* 7.2 (2008): 158-164

[3] Hedley, Gordon J., et al. "Determining the optimum morphology in high-performance polymer-fullerene organic photovoltaic cells." *Nature communications* 4.1 (2013): 1-10.

[4] Dennler, Gilles, Markus C. Scharber, and Christoph J. Brabec. "Polymer-fullerene bulk-heterojunction solar cells." *Advanced materials* 21.13 (2009): 1323-1338.

[5] Abdelaziz, W., et al. "Numerical study of organic graded bulk heterojunction solar cell using SCAPS simulation." *Solar Energy* 211 (2020): 375-382.

[6] Zhang, J., Futscher, M.H., Lami, V., Kosasih, F.U., Cho, C., Gu, Q., Sadhanala, A., Pearson, A.J., Kan, B., Divitini, G., Wan, X., Credginton, D., Greenham, N.C., Chen, Y., Ducati, C., Ehrler, B., Vaynzof, Y., Friend, R.H., Bakulin, A.A., 2019. Sequentially deposited versus conventional nonfullerene organic solar cells: interfacial trap states, vertical stratification, and exciton dissociation. *Adv. Energy Mater.* 9, 1902145.

جدول ۲. مقایسه‌ی نتایج شبیه سازی انجام شده در این مقاله با نتایج تجربی [۶]

	نتایج شبیه سازی	نتایج تجربی
$V_{oc}(V)$	۰,۸۴۷	۰,۸۵
$J_{sc}(mA/cm^2)$	۱۷,۶۴	۱۷,۰۴
$FF(%)$	۹۴,۹	۷۰,۲۷
$\eta (%)$	۱۰,۱۹	۱۰,۲۸

همانطور که از نتایج جدول ۲ ملاحظه می‌شود نتایج شبیه سازی انجام شده در این مقاله با تقریب نسبتاً خوبی با نتایج تجربی مطابقت دارد. با توجه به تکرار پذیری و سریع تر بودن شبیه سازی انجام شده، میتوان از نتایج آن برای طراحی ساختارهایی با بهره‌ی تبدیل بالا استفاده کرد.

نتیجه‌گیری

ما در این مقاله به شبیه سازی یک سلول خورشیدی ساختار نامتجانس توده ای آلی P3HT: PCBM پرداخته ایم. هدف اصلی، بررسی نقش ضخامت لایه‌ی فعال بر پارامترهای عملکردی سلول خورشیدی است. نتایج نشان می‌دهد که جریان اتصال کوتاه با افزایش ضخامت لایه‌ی فعال، به تدریج افزایش می‌یابد. از طرفی فاکتور پر شدگی به دلیل افزایش ناشی از مقاومت‌ها و افزایش بازترکیب‌ها کاهش می‌باید که این امر منجر به افزایش بهره‌ی تبدیل تا یک مقدار مشخص و پس از آن کاهش بهره‌ی تبدیل می‌شود. در نتیجه یک مقدار بهینه‌ای برای ضخامت سلول خورشیدی بدست آمده است. همچنین نتایج با نتایج مقالات تجربی مشابه مقایسه و تطابق مناسبی بین نتایج ملاحظه گردیده است.

مرجع‌ها

[1] Bahrami, Zahra, Alireza Salehi, and Alireza Mahdlu Eyvaraghi. "AMPS-1D Modelling of P3HT/PCBM Bilayer and BHJ Organic Solar Cell." 2019 27th Iranian Conference on Electrical Engineering (ICEE). IEEE, 2019.

[2] Campoy-Quiles, Mariano, et al. "Morphology evolution via self-organization and lateral and vertical diffusion in polymer: